

PREGÓ 1996

Ramon Font Bové

Honorable Conseller de Medi Ambient

Honorable Conseller d'Agricultura

Senyor Alcalde (Amic Ramon)

Benvolgudes cerverines, benvolguts cerverins

Magines i magins d'altres contrades que ja formeu part del món cerverí, per relació sentimental, per devoció a Sant Magí o per enveja, com és el cas d'algun estimat targarí.

.....

El comitè de Sant Magí fa saber -així començaven els pregons del nostre temps- que per una vegada i sense que constituïxi un precedent, el pregoner de la festa serà un cerverí sense cap mèrit especial, ni amb el barri ni amb el sant, en tot cas un cerverí orgullós de la seva ciutat a amb la que declara el seu deute permanent i a la qual modestament serveix sempre que pot i, sobretot, sempre que li demanen.

El pregoner d'enguany fa saber que acceptà aquest privilegi amb una certa inquietud, conscient que fer-ho després de 3 figures amb una biografia tan plena i tan cerverina com en Jaume Ferran, en Mateu Carbonell i en Jaume Magre, seria un risc i, fins i tot, un atreviment.

Amb humilitat i respecte, accepto el risc, perquè vull pensar que els promotors de la festa han volgut tenir un detall amb una colla de cerverins que en els darrers anys hem fet i fem del pregó, la crònica

(escrita o parlada), la noble manera de guanyar-nos la vida. Som un grup de pregoners professionals i en algun moment tots hem pregonat fora d'aquí, d'aquesta festa en particular i de la nostra Cervera en general.

Ja sabem que fer de cerverí a Cervera costa i fer-ho estant fora no costa tant, però a fora quan es guanya, els punts valen més. I en aquests sentit, els pregoners que estem fora procurem -ja ho sabeu- no perdre cap ocasió per fer ciutat. I Déu n'hi do el que es va fent. Som i serem militants de Cervera.

Ramon Font exercint militància

I de tots aquest pregoners que hem hagut d'emigrar n'hi ha un que ens ha marcat, almenys a mi.

Deixeu-me recordar que sense un pregoner tan digne com en Josep Maria Madern, potser aquesta representació cerverina del gremi no hagués estat tan nombrosa en tan poc temps. Des del Josep Maria fins a la Judit, com a la més recent incorporació, la Dolors Elias, el Jordi Pérez, la Pepa Fernández, el Jaume Boquet, el Jaume Freixes, la Montserrat Farré, el Josep M. Alejandro, tots ells haurien fet millor el pregó, perquè em consta que són millors devots de Sant Magí que aquest pobre pecador, per utilitzar una expressió molt pròpia d'un altre gran pregoner i el primer propagandista de Sant Magí, l'estimat Emili Rabell, a qui enviem el nostre record.

És clar que sense els fidels i abnegats promotors la festa de Sant

Magí la faríem a casa.

És clar que sense els sacrificats portants de l'aigua no hi hauria festa com ens hem acostumat a viure-la.

És clar que sense els músics, els animals no baixarien des de l'estació tan acompassats (bé, alguns sense els músics encara dormiríem ara), però és clar que sense l'Emili Rabell i la seva *Segarra*, la festa potser no hagués sobreviscut tan fàcilment.

Les pàgines de *Segarra* esdevindran fonamentals per a la Història de Sant Magí i en elles la paraula, la imatge i la intenció de Ramon Turull brillen amb llum pròpia.

Deu se per aquest i un grapat més de motius que el mestre de molts de nosaltres, en Ramon Turull, aviat veurà reconeguts els seus mèrits com a ferm defensor dels signes d'identitat cerverins, no tan sols des de les pàgines de *Segarra*, sinó també, i de manera especial, des de les seves publicacions que permetran a les noves generacions conèixer i estimar els fets i la història de casa nostra.

En tot cas, el pregoner aprofita l'avinentsa per suposar, en veu alta, que la festa de Sant Magí, la més entranyable de totes les que es fan i es desfan a Cervera, continuarà pel damunt de tots. Passi el que passi. Sigui el que sigui.

Però per això cal demanar-li avui al Sant, que ens mantingui la il.lussió a tots, dels devots i dels que no ho són tant, per tornar a casa encara que només sigui un dia a l'any; als que s'organitzen les vacances d'estiu en funció d'aquesta jornada; als que aprofiten l'excusa de la festa per tornar a la ciutat dels nostres somnis; als que no la deixen decaure perquè forma part del patrimoni cultural d'una ciutat que tots volem més rica i plena, i potser més oberta... Sant Magí ens conservarà la il.lussió, segur.

Es un sant de consens, ningú hi té res en contra i tots ens hi sentim molt a gust, sota la seva protecció. Ja va bé que hi hagi alguna cosa que ens uneixi, però afortunadament, a Cervera, aquesta no és l'única. Hi ha d'altres arguments que ens apropen a tots, els de dins i els de

fora...

Però em sembla que n'hi ha un que ens fa sentir més cerverins si cap.

Un argument sense el que Sant Magí tampoc seria el mateix.

LES CAMPANES, evidentment, les nostres inigualables campanes.

Fortes, orgulloses, sensibles, clares, dolces.

Fantàstiques!

Sense campaners potser tocarien i de fet toquen, però no és el mateix.

I sense tu, tiet, menys encara.

Endavant Campaners!

Visca Sant Magí!

Visca Cervera!